

چهارشنبه 18 مهر 1397 - 30 محرم 1440 - 10 اکتبر 2018

اشغال منطقه موسیان توسط ارتش رژیم بعث عراق در روزهای آغاز جنگ (1359 ش)

اشغال منطقه موسیان توسط ارتش رژیم بعث عراق در روزهای آغاز جنگ (1359 ش)

شهر موسیان در شش کیلومتری مرز ایران و عراق در استان خوزستان و از شهرهای عرب زبان ایران است که کمتر از بیست روز پس از آغاز جنگ، به همراه روستاهای اطراف آن به تصرف ارتش عراق درآمد. کل جمعیت این شهر که در زمان حمله نیروهای عراقی شامل پانصد و هشتاد خانواده بودند به اسارت قوای متجاوز درآمدند. همچنین پس از اشغال منطقه، ارتش جنایتکار بعث طبق روش همیشگی خود، این شهر و سی و سه روستای اطراف آن را به وسیله مواد منفجره و بلدوزر ویران نمود و به تلی از خاک تبدیل کرد. شهر مرزی موسیان به همراه بخش‌های دیگری از سرزمین ایران، در اولین روزهای عملیات غرور آفرین فتح المبین، در فروردین 1361 ش

از دست قوای بعثی آزاد شد و به آغوش میهن اسلامی بازگشت.
قتل "جعفر برمکی" و سقوط خاندان "برمکیان" به فرمان "هارون الرشید عباسی" (178 ق)

برمکیان که از اواخر قرن اول هجری به دربار خلفای اموی راه یافته بودند، دارای نفوذ فراوانی در قلمرو حکومت گردیدند. این نفوذ در دوران عباسیان نیز ادامه یافت و در زمان وزارت یحیی برمکی در عصر هارون الرشید، وی فرمانروای یگانه به شمار می‌رفت و خلیفه، جز نامی بیش نبود. پس از یحیی، فرزندان وی، فضل و جعفر، به بالاترین درجه در دربار عباسی رسیدند و این قدرت مفرط، با حسد و بدگویی اطرافیان خلیفه مواجه گردید. هارون الرشید نیز از قدرت روزافزون برامکه به تنگ آمده بود و می‌دید که با وجود آن‌ها، اختیاری در امور مملکت ندارد، بنابراین تصمیم به نابودی آن‌ها گرفت. سرپیچی جعفر از یک دستور خلیفه، بهانه را به دست هارون الرشید داد و او نیز که از نفوذ فوق‌العاده‌ی برمکیان ناراحت بود دستور قتل عام آنان را صادر کرد و آنان را از مصدر قدرت به زیر کشید. تعداد افراد خاندان برمکیان را که به دستور هارون، در ظرف مدت کوتاهی به قتل رسیدند تا یکصد و بیست هزار نفر نوشته‌اند. بدین ترتیب دوران شوکت و اقتدار این خاندان به پایان

رسید و پس از مدتی، حتی نام بردن از این خانواده نیز به دستور هارون، ممنوع شد.
تأسیس اتحاد سه گانه میان اتریش، آلمان و ایتالیا (1881م)

پس از آنکه اتحاد دوگانه در سال 1879م بین اتریش و آلمان ایجاد شد و سنگ بنای نظام بین المللی شکل گرفت، ایتالیا نیز در سال 1881م به این پیمان پیوست و با تأسیس اتحادیه جدید در دهم اکتبر آن سال در وین، نام این تشکل به اتحاد سه‌گانه تغییر یافت. این پیمان که در دوره‌های پنج ساله تجدید می‌شد، تا اوایل جنگ جهانی اول ادامه داشت. بر اساس اتحاد سه گانه، چنانچه ایتالیا مورد حمله فرانسه قرار می‌گرفت، آلمان و اتریش به کمکش می‌رفتند و در صورت حمله فرانسه به آلمان، ایتالیا به حمایت از آلمان برمی‌خاست. هم‌چنین اگر هر یک از سه کشور مورد حمله دو یا چند قدرت بزرگ قرار می‌گرفتند، کشورهای هم پیمان به یاری او، وارد جنگ می‌شدند. این پیمان بازتاب نارضایتی ایتالیا از اشغال تونس از سوی فرانسه در آن سال‌ها بود و برای بیسمارک، صدر اعظم آلمان نیز یک موفقیت دیپلماتیک به شمار می‌رفت، چرا که در صورت حمله فرانسه به آلمان، آلمان از کمک متحدان خود برخوردار می‌شد. هم‌چنین به موجب این اتحاد، سه کشور به کمک هم، مقاصد سیاسی خود را در نقاط مختلف دنیا عملی می‌کردند. با وجود همه اطمینانی که آلمان و اتریش به ایتالیا داشتند، مع هذا، پیمان اتحاد مثلث تا آخر ادامه نیافت و ایتالیا با آغاز جنگ جهانی اول، از عضویت در آن کناره‌گیری کرد، چرا که معتقد بود تجاوز اولیه از جانب فرانسه نبوده است و آلمان متجاوز می‌باشد. درنهایت این پیمان در سال 1914م از هم پاشید.